



## Ekonomski i socijalni savet

45. plenarna sednica  
23. jul 1996.

1996/15. Garancije za zaštitu prava lica suočenih sa smrtnom kaznom

Ekonomski i socijalni savet,

Podsećajući na rezolucije Generalne skupštine 2857 (XXVI) od 20. decembra 1971. i 32/61 od 8. decembra 1977. i na rezolucije Ekonomskog i socijalnog saveta 1745 (LIV) od 16. maja 1973, 1930 (LVIII) od 6. maja 1975, 1990/51 od 24. jula 1990. and 1995/57 od 28. jula 1995,

Podsećajući takođe na član 6. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima,

Podsećajući dalje na garancije za zaštitu prava lica suočenih sa smrtnom kaznom, priložene uz rezoluciju EKOSOK 1984/50 od 25. maja 1984, kao i na svoju rezoluciju 1989/64 od 24. maja 1989. o implementaciji garancija,

Uzimajući u obzir izveštaj Generalnog sekretara o smrtnoj kazni i primeni garancija za zaštitu lica suočenih sa smrtnom kaznom,

Podsećajući na Načela efikasne prevencije i istraživanja vanpravnih, arbitrarnih i sumarnih pogubljenja, koja su izneta u aneksu rezolucije EKOSOK 1989/65 od 24. maja 1989. i koja je potvrdila Generalna skupština svojom rezolucijom 44/162 od 15. decembra 1989, a uzimajući u obzir preporuke Specijalnog izvestioca za vansudska, sumarna ili arbitrarna pogubljenja koje se tiču smrtne kazne, sadržane u njegovom izveštaju Komisiji za ljudska prava na njenoj pedesetdrugoj sednici,

Uzimajući u obzir rezoluciju Saveta bezbednosti 827 (1993) od 25. maja 1993, kojom je Savet bezbednosti odlučio da osnuje Međunarodni sud za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine i da usvoji Statut Međunarodnog suda, koji je priložen uz izveštaj Generalnog sekretara u skladu s paragrafom 2. rezolucije Saveta bezbednosti 808 (1993), a isto tako uzimajući u obzir rezoluciju 955 (1994) od 8. novembra 1994, kojom je Savet bezbednosti odlučio da osnuje Međunarodni krivični sud za krivično gonjenje osoba odgovornih za genocid i druga teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji Ruande i državljana Ruande odgovornih za genocid i druga takva kršenja počinjena na teritoriji susednih država od 1. januara do 31. decembra 1994 i da usvoji Statut Međunarodnog suda za Ruandu, koji je priložen uz tu rezoluciju,

1. Primećuje da su, u periodu obuhvaćenom izveštajem Generalnog sekretara o smrtnoj kazni i primeni garancija za zaštitu prava lica suočenih sa smrtnom kaznom, sve brojnije zemlje

ukinule smrtnu kaznu, da su neke zemlje sledile politiku smanjenja broja kapitalnih krivičnih dela i izvestile da nisu osudile nijednog prestupnika na tu kaznu, dok su neke zemlje zadržale tu kaznu, a neke malobrojne zemlje su je ponovo uvele;

2. Poziva države članice u kojima smrtna kazna nije ukinuta da delotvorno primenjuju garancije za zaštitu prava lica suočenih sa smrtnom kaznom, u kojima stoji da se smrtna kazna može propisati samo za najteža krivična dela, pri čemu se razume da u njih spadaju samo umišljajna krivična dela sa smrtnom ili drugom izuzetno teškom posledicom;

3. Podstiče države članice u kojima smrtna kazna nije ukinuta da obezbede da svaki okrivljeni kome bi mogla biti izrečena smrtna kazna dobije sve garancije za obezbeđivanje pravičnog suđenja, a u najmanju ruku garancije predviđene članom 14. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, a imajući na umu Osnovna načela nezavisnosti sudstva, Osnovna načela o ulozi advokata, Smernice za ulogu tužilaca, Skup načela za zaštitu svih lica koja su lišena slobode u bilo kom obliku zadržavanja ili zatvaranja, kao i Standardna minimalna pravila za postupanje prema zatvorenicima;

4. Isto tako podstiče države članice u kojima smrtna kazna nije ukinuta da obezbede da okrivljeni koji ne razumeju u dovoljnoj meri jezik koji se koristi u sudu budu u potpunosti obavешteni, putem usmenog ili pismenog prevoda, o svim optužbama koje im se stavljaju na teret i o sadržini relevantnih dokaza o kojima se na suđenju raspravlja;

5. Poziva države članice u kojima se smrtna kazna može izvršavati da omoguće dovoljno vremena za pripremu žalbe višestepenom sudu i za sprovođenje žalbenog postupka, što važi i za molbe za pomilovanje, kako bi na taj način delotvorno primenile pravila 5 i 8 garancija za zaštitu prava lica suočenih sa smrtno kaznom;

6. Isto tako poziva države članice u kojima se smrtna kazna može izvršavati da obezbede da službena lica koja učestvuju u donošenju odluka da se pristupi pogubljenju budu u potpunosti obavешtena o statusu žalbi i molbi za pomilovanje osuđenika o kome se radi;

7. Poziva države članice u kojima se smrtna kazna može izvršavati da delotvorno primenjuju Standardna minimalna pravila za postupanje prema zatvorenicima, kako bi se na taj način patnje osuđenika na smrt smanjile na najmanju meru i kako bi se izbeglo povećanje tih patnji.